

Рівень професійно-прикладної обізнаності студентів аграрних спеціальностей.

Постановка проблеми. На сучасному етапі свого розвитку промисловість нашої країни відчуває потребу у освічених, висококваліфікованих фахівцях, які володіють фундаментальними знаннями, професійними вміннями та навичками, досвідом творчого вирішення нових актуальних проблем та здатністю до самореалізації навичок і вмінь у різних сферах професійної діяльності (Анікеєв, 2010; Мунтян, Пліско, 2014). Основною складовою економіки України є агропромисловий комплекс, що поєднує в собі виробництво [сільськогосподарської продукції](#), її сільськогосподарську переробку і матеріально-технічне обслуговування села (Сахненко, Коломієць, 2018).

Однак, аграрна промисловість нашої країни останнім часом гостро відчуває брак кваліфікованих спеціалістів. Однією із головних причин виникнення проблеми є низький рівень професійно-прикладної фізичної підготовленості випускників вищих навчальних закладів аграрного профілю (Сахненко, 2018). За свідченнями фахівців, значна кількість сучасних випускників вищих навчальних закладів фізично неспроможні задовольнити сучасні вимоги ринку праці (Раєвський, Канішевський, 2008). В такому контексті, важливого значення для підготовки майбутнього фахівця у вищому навчальному закладі набуває система фізичного виховання, зокрема, її професійно-прикладна складова (Зеєр, 2004).

Професійно орієнтований напрям організації фізичного виховання створює передумови для успішного оволодіння професійними навичками і

практичними знаннями, досягнення належного рівня фізичної і функціональної підготовленості організму студента, допомагає скоротити термін адаптації до умов праці та продовжити професійне довголіття майбутнього фахівця агропромислового комплексу (Маляр, Будний, 2009; Пилипей, 2011). Однак, на нашу думку, поряд із фізичним та функціональним, не менш важливе значення для професійно-прикладної фізичної підготовки спеціаліста має її когнітивний компонент. Це і зумовило вибір теми нашого дослідження.

Роботу виконано відповідно до зведеного плану науково-дослідної роботи кафедри теорії і методики фізичної культури Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка на 2016-2020 рр. за темою «Теоретичні і методичні основи фізкультурної освіти різних груп населення» (номер державної реєстрації 0116U000900).

Аналіз основних досліджень і публікацій. Особливості професійно-прикладної фізичної підготовки студентів аграрних вищих навчальних закладів висвітлено у працях В. Ільїніча, Ю. Позднякова, М. Хоми, Н. Сторчевого. Проблемам визначення критеріїв і аналізу рівнів сформованості показників професійно-прикладної фізичної підготовки студентів вищих навчальних закладів присвячено роботи багатьох дослідників (Н. Безгодова, Н. Бібік, В. Введенський, Т. Гороховська, М. Лісовий, В. Момот, А. Хуторський та ін.).

Я. Зорій інтерпретує професійно-прикладну фізичну підготовку як складний процес цілеспрямованого педагогічного впливу на фізичні, психічні, психофізіологічні та морфофункціональні показники розвитку організму, у результаті якого професійні знання та навички майбутніх фахівців перетворюються в параметри їх готовності до виконання професійних обов'язків (Зорій, 2013, с. 23–24).

Р.Т. Раєвський структурними компонентами ППФП студентів енергетичних спеціальностей вважає методичну, практичну і теоретичну підготовку. Ним виділено наступні завдання теоретичної підготовки

(Раєвський, Канішевський, 2008):

- продовження мотивації студентів на здійснення ППФП у період навчання у вузі на навчальних заняттях і у позанавчальний час;
- подальше оволодіння системою знань, необхідних для практичної реалізації індивідуальної ППФП до майбутньої обраної професійної діяльності в енергетичному комплексі на етапі вузівської освіти.

Рівень професійно-прикладної фізичної підготовленості студентів до різних видів професійної діяльності досліджували Л. Божович, Є. Бондаревська, Н. Боритко, А. Гаязов, Г. Гревцева, А. Леонтьєв, О. Петренко, М. Шилова та інші.

Водночас, доводиться констатувати, що в науковій літературі відсутні праці, у яких представлений аналіз рівня професійно-прикладної обізнаності студентів аграрних спеціальностей нашої країни.

Мета статті: дослідити рівень професійно-прикладної обізнаності, на основі аналізу даних проведеного анкетування студентів вищих навчальних закладів аграрного профілю.

Виклад основного матеріалу. Складовими когнітивного компоненту професійно-прикладної фізичної підготовки є:

- засвоєння визначеного обсягу теоретичних і методичних знань;
- формування системи здорового способу життя;
- набуття знань і вмінь стосовно використання методів самоконтролю при самостійних заняттях фізичними вправами;
- вироблення негативного ставлення до шкідливих звичок;
- досягнення високого рівня мотивації до занять фізичною культурою і спортом.

Визначення та аналіз рівня професійно-прикладної обізнаності студентів-аграріїв здійснювався шляхом анкетування. Анкета містить 5 блоків питань, що об'єднуються за наступними ознаками:

1. Загально-теоретичний – виявлення рівня обсягу теоретичних знань стосовно фізичних якостей та понять «фізична культура» і «фізичне виховання».

2. Методичний – виявлення рівня обсягу знань з методики розвитку фізичних якостей.

3. Мотиваційний – виявлення рівня обсягу знань стосовно рекреаційних заходів і самостійних занять фізичними вправами; умов і причин, що спонукають до здійснення рухової активності,.

4. Прогностичний – визначення рівня обсягу знань про значення занять фізичною культурою для успішної самореалізації майбутнього фахівця за обраною спеціальністю, уявлень студентства стосовно шляхів оптимізації системи фізичного виховання у вищому навчальному закладі аграрного профілю.

5. Професійно-прикладний – виявлення рівня обсягу знань стосовно поняття «професійно-прикладна фізична підготовка», професійно-важливих фізичних якостей, основних правил техніки безпеки та першої медичної допомоги в обраній професійній діяльності.

Опрацювання результатів анкетування здійснювалось за кількісними та якісними оцінками відповідей. Кількісна оцінка передбачає оцінювання наданих відповідей за шкалою. Обсяг знань студента, виявлений у кожному блоці, оцінювався кількістю балів від 0 до 2.

Рівень професійно-прикладної обізнаності майбутніх фахівців аграрної промисловості визначався за сумою балів, отриманих досліджуванним у кожному блоці питань. Отримана кількість балів співвідноситься з якісною оцінкою - відповідним рівнем професійно-прикладної обізнаності і передбачає наявність у досліджуваних певного рівня теоретичних знань і уявлень (табл. 1).

Таблиця 1

Кількісна і якісна оцінка рівня професійно-прикладної обізнаності студентів аграрних спеціальностей

Кількість балів	Обсяг знань	Рівень професійно прикладної обізнаності
12-14	Високий рівень теоретичних знань, змістовні відповіді на питання кожного з п'яти блоків	високий
9-11	Достатній рівень теоретичних знань, змістовні відповіді на питання чотирьох блоків	вищий за середній
6-8	Середній рівень теоретичних знань, змістовні відповіді на питання трьох блоків	середній
3-5	Задовільний рівень теоретичних знань, змістовні відповіді на питання двох блоків	нижчий за середній
0-2	Незадовільний рівень теоретичних знань, труднощі з відповідями на питання не менше, ніж 4 блоків	низький

Аналіз отриманих відповідей дозволяє зробити висновок про рівень обізнаності майбутніх аграріїв щодо методів самоконтролю у фізичному вихованні. 36,8% студентів не мали труднощів з відповіддю на питання, 13,6% з них змогли назвати два і більше методів. Найчастіше називались наступні методи: вимірювання ЧСС, вимірювання тиску, вимірювання температури тіла. Зауважимо, що 22,7% опитаних не змогли самостійно визначити свою ЧСС.

46,8% опитаних указали, що мають шкідливі звички. Слід відмітити, що більше половини з них – 73,4% - становили юнаки. 55,6% студентства вважають стан свого здоров'я задовільним, 12,3% - гарним, 32,1% - незадовільним. 32,7% опитаних указали на наявність у них хронічних захворювань, серед яких найчастіше зустрічались хвороби серцево-судинної системи, системи травлення та опорно-рухового апарату. Зазначимо, що кількість днів, пропущених студентами за останній навчальний рік через хворобу коливається у межах від 5 до 21. Відповідаючи на поставлене питання, респонденти вказували, що, здебільшого, навіть у стані хвороби продовжували відвідувати заняття.

Значні труднощі з відповідями виникали на питання стосовно визначення фізичних якостей («Сила – це», «Координаційні здібності – це», та ін.), методики їх розвитку та визначень понять «Фізична культура» і

«Фізичне виховання». У 53,1% студентів фізична культура асоціюється зі спортом; у 13,6% - із заняттями фізичними вправами; 9,7% визначили фізичну культуру як загальну культуру людства; 23,6% опитаних не змогли визначитись із відповіддю на поставлене питання.

Поняття «Фізичне виховання» 47,4% респондентів визначили як комплекс вправ, яким навчають на практичних заняттях; 21,8% опитаних вважають фізичне виховання вихованням студентів на заняттях; у 19,1% фізичне виховання асоціюється із фізичною культурою або її різновидом; 11,7% опитаних мали труднощі з відповіддю.

Відповіді на питання стосовно визначення фізичних якостей відрізнялись варіативністю. Ми виділили наступні варіанти визначень, які найчастіше зустрічались серед відповідей опитуваних:

- сила — це: «здатність піднімати обтяження», «здатність виконувати важку роботу», «здатність переносити вантаж на велику відстань», «здатність виконувати силові вправи»;
- витривалість — це: «здатність довго бігати», «здатність виконувати роботу тривалий час», «здатність бігати довгі дистанції» та ін..
- спритність — це: «здатність виконувати складну роботу», «здатність швидко реагувати», «здатність орієнтуватись у різних ситуаціях», «здатність переносити дрібні предмети» та ін..
- гнучкість — це: «здатність нахилятися», «здатність розтягувати м'язи», «здатність виконувати гімнастичні вправи» та ін..
- швидкісні здібності — це: «швидкість», «здатність швидко бігати», «здатність бігати короткі дистанції», «здатність швидко виконувати роботу» та ін.
- координаційні здібності — це: «орієнтація у просторі», «здатність швидко реагувати», «здатність тримати рівновагу» та ін..

Проаналізувавши відповіді на питання загально-теоретичного блоку, можемо зробити висновки стосовно рівня обізнаності студентства за даним показником. 93,8 % опитаних не змогли відповісти на питання зазначеного

блоку, отримані відповіді оцінені у 0 балів; 6,2 % респондентів, формулюючи визначення своїми словами, не змогли передати суті і змісту понять, рівень обсягу знань за даним показником оцінено в 1 бал.

Відповіді на питання методичного характеру стосовно розвитку фізичних якостей дуже різнилися і не мали чіткого оформлення. Нами було зафіксовано наступні варіанти відповідей на питання стосовно дій для:

- розвитку сили: «піднімати обтяження», «підтягуватись на перекладині», «качатись», «бігати» та ін.;
- розвитку витривалості: «довго працювати», «багато займатись», «ходити на фізкультуру», «довго бігати» та ін.;
- розвитку спритності: «багато бігати», «займатись» та ін.;
- розвитку гнучкості: «виконувати вправи на розтягнення», «нахилятись», «торкатись носків, не згинаючи ноги у колінах», «тренуватись», «займатися гімнастикою» та ін.;
- розвитку швидкісних здібностей: «багато бігати», «бігати на короткі дистанції», «тренуватись», «приймати участь у змаганнях» та ін..

Підсумовуючи вищесказане, зауважимо, що 87,4 % респондентів мали труднощі із відповідями на питання методичного блоку; 10,8 % опитаних не змогли дати повних і змістовних відповідей стосовно методики розвитку фізичних якостей; 1,8 % студентів надали відповіді загального характеру, не вказавши особливостей методик та дозування навантаження. Здійснивши кількісну оцінку отриманих результатів, можемо констатувати, що 87,4 % студентів отримують 0 балів; відповіді 12,6 % досліджуваних оцінено в 1 бал.

Важливість активного відпочинку для зміцнення та збереження здоров'я і запобігання розумового перевантаження розуміють 35,7 % майбутніх аграріїв: 9,6% студентів вказали на захоплення туризмом і туристичними походами; 8,8% здійснюють велосипедні та піші прогулянки; 17,3% віддають перевагу спортивним та рухливим іграм на свіжому повітрі. 31,9% студентства відзначили брак вільного часу для активного відпочинку;

32,4% досліджуваних не мають бажання здійснювати рухову активність у вільний час.

Головним релаксаційним заходом 47,4% досліджуваних вважають сон.
Серед відповідей 8,7% студентства на зазначене питання найчастіше зустрічались наступні відповіді:

- баня, сауна;
- масаж;
- ароматерапія;
- дихальна гімнастика та ін..

43,9 % студентів не змогли дати відповідь на поставлене питання.

Досить низьким виявився рівень знань студентства стосовно аутогенного тренування та ролі ідеомоторного уявлення. Лише 1,8% опитаних змогли дати відповідь на поставлене питання.. Дана ситуація може пояснюватись незначним відсотком (9,1%) опитаних, які займались спортом до вступу у вищий навчальний заклад, причому тільки 0,4% з них мають спортивний розряд, 1,7% приймали участь у обласних та всеукраїнських змаганнях.

Результати визначення умов, що спонукають студентів до здійснення рухової активності, представлені у таблиці 2.

Таблиця 2

**Умови, що мотивують студентів аграрних спеціальностей до
занять фізичною культурою**

Групи змістовних рангів	Курси		
	I	II	III
<u>Наявність бажання виконувати фізичні вправи</u>	38,4%	29,3%	27,6%
<u>Використання новітніх засобів, методів та методичних прийомів на заняттях з фізичного виховання</u>	13,1%	19,7%	26,1%
<u>Наявність гарного тренера, викладача, інструктора</u>	10,6%	7,8%	4,3%
<u>Наявність часу</u>	7,9%	10,8%	16,1%
<u>Гарне самопочуття</u>	8,1%	11,1%	12,6%

<u>Наявність інвентарю та умов</u>	10,9%	12,4%	4,8%
Інші чинники	4,7%	3,2%	4,1%
Складно відповісти	6,3%	5,7%	4,4%

Як бачимо, головною причиною займатись фізичною культурою 38,4 % першокурсників вважають наявність бажання здійснювати рухову активність. Серед студентів II та III курсів дану умову вказали 29,3 % і 27,6 % відповідно. 13,1 % першокурсників, 19,7 % другокурсників і 26,1 % студентів III курсів відзначають важливість використання новітніх засобів, методів та методичних прийомів на заняттях з фізичного виховання. За відсутності гарного тренера, інструктора, викладача не бажають займатись 10,6 %, 7,8 % і 4,3 % студентів I, II і III курсів відповідно. Найбільший відсоток студентів, яким заважає займатись брак часу виявлено серед респондентів, що навчаються на III курсах; 10,8 % - серед другокурсників і 7,9 % - серед студентів I курсів. Середній відсоток опитаних, що головною умовою для занять фізичною культурою вважають наявність гарного самопочуття та здоров'я, коливається у межах 8-12 %. Наявність інвентарю та умов визначили важливою умовою 10,9 % першокурсників і 12,4 % та 4,8 % студентів II та III курсів відповідно.

На наявність у них необхідного інвентарю для самостійних занять фізичною культурою і спортом указали 43,2% респондентів; відсутність інвентарю засвідчили 15,3 %; відсоток студентів, що мали труднощі з відповіддю на питання становив близько 41,5%.

Середні показники кількості часу на тиждень, яку студенти відводять для самостійних занять фізичною культурою і спортом, визначились наступним чином:

- 1-2 години (31,8 %);
- ≤ 1 години (38,3 %);
- ≥ 2 годин (15,1 %).

14,8 % досліджуваного контингенту вказали, що не займаються фізичною культурою і спортом самостійно.

За результатами анкетування у мотиваційному блоці питань було визначено кількісні оцінки знань досліджуваних за даним показником: 0 балів – 82,1 %; 1 бал – 13,3 %; 2 бали – 4,6 %.

Точки зору студентів стосовно виду спорту, що повинен стати базовим у навчальних програмах з фізичного виховання для майбутніх аграріїв розподілились наступним чином: серед юнаків 48,9 % обрали силові, функціональні тренування, кросфіт, гирьовий спорт; 31,8 % - спортивні ігри (переважно футбол, баскетбол, настільний теніс); 15,6 % - легку атлетику, кросову підготовку; близько 3,7 % обрали такі види спорту, як лижні гонки, плавання, шахи та ін.. 63,8 % дівчат віддали перевагу фітнесу та його різновидам (пілатес, аеробіка, шейпінг, стретчінг та ін.); 21,3 % указали у відповідях спортивні ігри (переважно волейбол, бадмінтон, настільний та великий теніс); 11,4 % обрали легку атлетику, кросову підготовку; 1,9 % віддали перевагу спортивній гімнастиці; решта – 1,6 % обрали силові тренування та важку атлетику.

При виборі форм занять з фізичного виховання 18,1 % опитаних зупинили свій вибір на практичних заняттях; секційні заняття як пріоритетну форму обрали 13,9 %; лекційні заняття - 2,3 %. У 65,7 % респондентів виникли труднощі з відповіддю на зазначене питання.

Аналіз отриманих відповідей дозволяє констатувати, що 83,4 % анкетованих студентів не задоволені умовами, у яких проходять заняття з фізичного виховання: 28,7 % майбутніх аграріїв вважають головною умовою проведення занять наявність чистого та добре освітленого приміщення спортивного залу; 16,4 % зазначили, що хотіли б більше займатись на свіжому повітрі; 38,3 % опитаних бажали б займатись у тренажерному залі з гарним технічним оснащенням. 1,3 % студентства цілком влаштовують умови занять; у 15,3 % досліджуваних виникли труднощі із відповіддю на поставлене питання. Слід відмітити, що пріоритетними шляхами оптимізації

процесу фізичного виховання у ВНЗ аграрного профілю студенти вважають:

- зміни у змісті навчальної програми (23,2 %);
- зміни форм занять із фізичного виховання (9,4 %);
- зміни технічного оснащення та умов проведення занять (16,9 %).

50,5 % досліджуваного контингенту не змогли дати відповідь на поставлене питання.

Кількісна оцінка відповідей студентів на питання прогностичного блоку становить: 0 балів – 72,6 % студентства; 1 бал -25,8 %; 2 бали – 1,6%.

Дані, отримані в результаті аналізу відповідей професійно-прикладного блоку, показали, що більшість студентів I-III курсів мають слабкі уявлення стосовно змісту і сутності професійно-прикладної фізичної підготовки взагалі та її особливостей для природничо-аграрної групи спеціальностей. Уявлення студентів стосовно визначення поняття «професійно-прикладна фізична підготовка» представлені у таблиці 2.

Таблиця 2

**Уявлення студентів аграрних спеціальностей стосовно сутності
поняття «професійно-прикладна фізична підготовка»**

Групи змістовних рангів	Курси		
	I	II	III
Уявлення про ППФП, як навчальний процес.	0,6%	1,3%	2,6%
Уявлення про ППФП, як комплекс фізичних вправ та заходів, спрямований на краще оволодіння майбутньою професією	5,6%	9,8%	14,6%
Уявлення про ППФП, як сукупність фізичних якостей майбутнього працівника АПК	7,9%	5,8%	9,1%
Уявлення про ППФП, як комплекс теоретичних знань, важливих для обраного напрямку професії	8,1%	9,3%	13,7%
Уявлення про ППФП, як спеціально спрямоване використання засобів фізичного	0,9%	9,1%	4,3%

виховання для підготовки майбутнього фахівця до особливостей професійної діяльності			
Інші уявлення	5.6%	1.2%	5.9%
Складно відповісти	71.3%	63.5%	49.8%

0,6 % студентів першого, 1,3 % – другого, і 2,6 % – третього курсів розглядають ППФП як навчальний процес. В межах 5 – 14 % коливається кількість відповідей респондентів, у яких професійно-прикладна фізична підготовка асоціюється з комплексом фізичних вправ та заходів, спрямованих на краще оволодіння майбутньою професією. У ППФП вбачають сукупність фізичних якостей майбутнього працівника АПК – 7,9 % опитаних першокурсників, 5,8 % – другокурсників, та 9,1 % студентської молоді третіх курсів. Професійно-прикладній фізичній підготовці, як комплексу теоретичних знань, важливих для обраного напрямку професії віддали перевагу близько 9 % студентів I та II курсів. 13,7 % студентів III курсів вважають ППФП теоретичною підготовкою майбутнього фахівця. Уявленням про професійно-прикладну фізичну підготовку, як спеціально спрямоване використання засобів фізичного виховання для підготовки майбутнього фахівця до особливостей професійної діяльності надали перевагу 0,9 % - студентів першого, 9,1 % - другого і 4,3 % - третього курсів.

Слід зауважити, що кількість студентів, яким було складно відповісти на зазначене питання, становить більше 50% досліджуваного контингенту. Безсумнівно, отримані результати є показником низького рівня обізнаності значної частини студентства стосовно професійно-прикладної фізичної підготовки. Позитивним моментом є зменшення кількості студентів, що мали труднощі з відповіддю з I по III курс майже вдвічі.

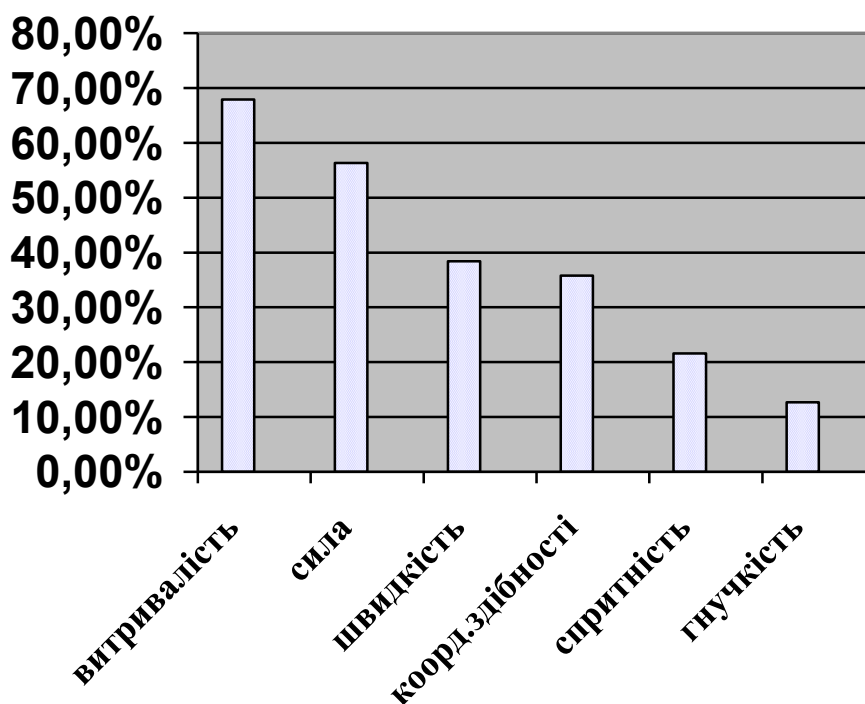

Рис.1 Уявлення студентів аграрних спеціальностей стосовно ступеня професійної важливості фізичних якостей за обраною спеціальністю.

Серед професійно важливих якостей студентами I-III курсів було виділено такі: сила - 56,3%, витривалість - 67,9%, спритність – 21,6%, координаційні здібності – 35,8%, швидкісні здібності - 38,4% гнучкість – 12,7% (рис.1).

Труднощі із відповіддю на питання щодо професійно важливих фізичних якостей виникли у близько 14,7% респондентів. Слід зазначити, що найбільшу частину з них - 72,4% - становили першокурсники.

23,6% опитаних вважають, що ППФП буде мати важливе значення у їх подальшому житті, 6,8% відзначили, що ППФП значним чином впливатиме на успішність їх професійної діяльності. Не визначилися із відповіддю на поставлене питання близько 71,3% респондентів; 5,1% студентства вважає, що ППФП не матиме ніякого значення у їх подальшому житті. Слід зазначити, що заняття фізичною культурою і спортом, на думку студентів, матимуть важливе значення у їх подальшому житті (77,1%); 19,8% вказали,

що планують і надалі виконувати фізичні вправи для підтримання гарної фізичної форми та належного рівня фізичного здоров'я.

48,1 % студентів вважають, що для успішного оволодіння професією необхідно ретельно вивчати спеціальні теоретичні дисципліни з обраного напрямку. Важливу роль занять фізичним вихованням та спортом визначили 15,6% респондентів, 4,8% з них вважають, що фізична підготовка повинна мати професійне спрямування та враховувати особливості майбутньої професії. Зауважимо, що більшість студентів, котрі розуміють важливу роль ППФП у подальшій професійній діяльності навчалися на III курсах – 2,9%; студенти II і I курсів становили 1,1% та 0,8% відповідно. Студенти III курсів вже встигли пройти виробничу практику на підприємствах АПК як в Україні так і за кордоном. Саме цим, на нашу думку, можна пояснити найвищий відсоток третьокурсників серед студентів, що надали змістовні відповіді на питання професійно-прикладного блоку. 36,3 % студентства складно було визначитись із відповідями на питання стосовно ППФП.

Проаналізувавши відповіді на питання професійно-прикладного блоку, можемо констатувати наявність незадовільного рівня обсягу знань за даним показником у 85,3% респондентів, їх відповіді було оцінено у 0 балів. 12,5 % досліджуваних змогли відповісти на поставлені питання, однак їх відповіді не були чітко сформульовані і не повністю розкривали зміст і особливості понять, представлених у даному блоці, їх відповідям була надана оцінка 1 бал. 2 бали отримали 2,2 % студентства, які змогли чітко і змістовно відповісти на питання, виявили обізнаність стосовно особливостей своєї майбутньої професії і підготовки до умов праці.

Аналіз результатів дослідження дозволив визначити загальний рівень професійно-прикладної обізнаності студентів аграрних спеціальностей. У 1,6 % студентів виявлено середній рівень; у 14,8 % визначено рівень, нижчий за середній; 83,6 % досліджуваних демонструють низький рівень професійно-прикладної обізнаності.

Висновки. В результаті проведеного анкетування можна констатувати, що майбутні аграрії мають низький рівень професійно-прикладної обізнаності в галузі фізичної культури, спорту, здорового способу життя та ін.. На це вказує високий відсоток респондентів, які мали труднощі з наданням відповідей теоретичного, методичного та професійно-прикладного спрямувань, про що свідчить значна частка відповідей студентів далеких від загальноприйнятих визначень понять. Низьким є відсоток відповідей які б були чітко оформлені і розкривали повністю зміст визначень запропонованих в анкетах.

Низький рівень професійно-прикладної обізнаності зафіксовано у 83,6 % респондентів; рівень, нижчий за середній – у 14,8 %; середній – у 1,6%. Зазначимо, що кількісних оцінок, які відповідають вищому за середній та високому рівням професійно-прикладної обізнаності серед студентства виявлено не було.

ЛІТЕРАТУРА

1. Аникеев, Д. М. (2010). Цель и задачи физического воспитания студентов в программно-нормативных документах Украины. Физическое воспитание студентов, 5, 3–7 (Anikieiev, D. M. (2010). The purpose and tasks of the physical education of students in the program-normative documents of Ukraine. Physical education of students, 5, 3–7).
2. Зеер, Э. Ф. (2004). Модернизация профессионального образования: компетентностный подход. Образование и наука, 3, 42–52 (Zeher, E. F. (2004). Modernization of professional education: competence approach. Education and Science, 3, 42–52).
4. Зорій, Я. Б. (2013). Підвищення професійно прикладної дієвості фізичного виховання у ВНЗ через формування у студентів мотивації до самостійних занять. Фізична культура і спорт у навчальних закладах

східноєвропейських країн, (сс. 22–25). Чернівці (Zorii, Ya. B. (2013). Enhancement of the professionally applied efficiency of physical education in higher education institutions through the formation of students' motivation to study independently. Physical culture and sports in education institutions of Eastern European countries, (pp. 22–25). Chernivtsi).

5. Маляр, Е. І., Будний, В. Є. (2009). Професійно-прикладна фізична підготовка студентів у системі вищої професійної освіти. Педагогіка, психологія та медикобіологічні проблеми фізичного виховання і спорту, 12, 120–123 (Maliar, E. I., Budny, V. Ye. (2009). Professional-applied physical training of students in the system of higher professional education. Pedagogy, psychology and medical-biological problems of physical education and sports, 12, 120–123).

6. Мунтян В.С., Пліско В.І. Фізичне виховання у контексті положень нового закону України «Про вищу освіту». Вісник Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г.Шевченка. Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт. Чернігів. 2014. Вип. 118. С. 222-226.

7. Пилипей, Л. П. (2011). Теоретико-методичні основи професійно-прикладної фізичної підготовки студентів вищих навчальних закладів (автореф. дис. ... докт. наук з фіз. вих. і спорту: 24.00.02). Київ. (Pylypei, L. P. (2011). Theoretical-methodological bases of professional-applied physical training of students of higher education institutions (DSc thesis abstract). Kyiv).

8. Раєвський, Р. Т. (1985). Професійно-прикладна фізична підготовка студентів технічних вузів. Москва: Вища школа (Raiewski, R. T. (1985). Professionalapplied physical training of students of technical universities. Moscow: Higher school).

9. Раевский Р. Т. Профессионально-прикладная физическая подготовка: [монографія] / Р. Т. Раевский, С. М. Канішевский. – О.: Наука и техника, 2008. – 224 с.

10. Рубаненко А. В. Психо-фізіологічні аспекти професійно-прикладної фізичної підготовки студентів аграрних спеціальностей. Вісник

Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г.Шевченка. Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт. Чернігів. 2017. Вип. 143. С. 238-241.

11. Сахненко А. В. Аналіз структури світогляду студентів аграрних спеціальностей у сфері фізичної культури і здоров'я. Вісник Чернігівського національного педагогічного університету імені Т. Г. Шевченка. Педагогічні науки. Чернігів, 2018. №152. С. 72–75.

12. Сахненко А.В. Коломієць А.Я. Завдання професійно-орієнтованої фізичної підготовки кваліфікованих спеціалістів агропромислового комплексу. Спортивний вісник Придніпров'я. Фізичне виховання та спорт. Дніпро. 2018. № 2. С. 130-134.